

щитѣ поголѣмы ѿ колкото са. Понѣже ни како
 бо нещѣстїе не ѣ толкѡ голѣмо по само себе
 колкото ни го представлѣва мечтанїето, ѣ опы-
 татѣ ни доказѣва, какѣ оновѣ слѡ, коѣто мы
 слѣхмѣ въ началѣ какѣ ѣ голѣмо, послѣ ста-
 ва ѣли многѡ малко ѣли никакво.

При товѣ всѣко слѡ ѣма ѡобыкновеннѡ ѣ сво-
 ѣто врачевствѡ ѣли ѣсцѣленїе ѣли своѣта полза
 Чесѡ ради ѣ вмѣстѡ да скорбимѣ въ слошѣстї-
 ата, ѣ да вѣивамѣ неутѣшни, трѣба ѣвїе да с-
 трѣдимѣ какѣ да ги ѣзлѣчимѣ, ѣко ѣ возможно
 ѣко лине, ѣ то да глѣдаме, какѣ да дополнимѣ
 понѣ оновѣ, щѡто по нещѣстїю загубїхмѣ.

И който възможно да ѡпутребї вышшеречѣн-
 ныте спѡсѡбы, щѣ се ѡувѣрї ѡпытнѡ, какѣ всї-
 чкитѣ скорби който ставатѣ ѿ нещѣстїата, щѣ
 станатѣ полѣгки ѣ по малотрайны.

И зарѡдѣ тѣлесныте злыни трѣба да разсѣ-
 ждѣвамѣ товѣ ѣсто, сїрѣчь, какѣ мечтанї-
 ето ги правитѣ да ни се вїждатѣ ѣ поголѣми ѣ
 потѣжки ѿ колкото са. Чесѡ ради трѣба да ѿ-
 ѣмемѣ величината ѣли тѣготѣта, който ѣмѣ ѣ